

Lena Håkansson
lena.hakansson@varmdo.se
08-570 474 07
Bygglovhandläggare/Miljöinspektör

REK + MB

Tjänsteskrivelse

SKÄLSMARA 1:55, Solängsvägen 1 : Ansökan om strandskyddsdispens för muddring och föreläggande om att ta bort olovlig sandstrand

Förslag till beslut

Bygg- och miljöavdelningen föreslår bygg-, miljö- och hälsoskyddsnämnden besluta att

1. inte medge dispens från strandskyddsbestämmelserna för muddring om en yta på ca 495 kvm.
2. förelägga [REDACTED], att vid ett vite om 10 000 kronor ta bort den olovliga sandstranden på land och eventuella täckande markdukar i vattnet och på land om det finnes senast 4 månader efter att bygg-, miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut vunnit laga kraft, med stöd av 26 kap. 9 och 14 §§ miljöbalken. Följs inte föreläggandet kan nämnden begära handräckning hos Kronofogdemyndigheten på [REDACTED] bekostnad, enligt 26 kap. 17 § miljöbalken.
3. förelägga [REDACTED] med stöd av 26 kap. 9 § miljöbalken om följande försiktighetsmått:
 - a. arbete i vatten får inte utföras under tiden 1 april – 31 augusti.
4. anmäla beslutet till inskrivningsmyndigheten för anteckning i fastighetsregistret enligt bestämmelserna i 26 kap. 15 § miljöbalken.
5. ta ut avgift om 8 400 kronor för prövning av strandskyddsdispens enligt gällande taxa. Faktura på avgiften skickas separat.
6. avgiften ska betalas även om beslutet överklagas.

Villkor:

- a. Arbete i vatten får inte utföras under tiden 1 april – 31 augusti.

Stöd för beslut

Besluten är fattade med stöd av: 27 kap. 1 §, 26 kap. 1, 2 och 3 §§, 16 kap. 2 §, 7 kap. 18 b, 18 f, 25 och 26 §§ samt 2 kap. 3 § miljöbalken (1998:808) och 9 kap. 5 § förordning (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken samt med hänvisning till 7 kap. 13 § och 15 §§ och 18 c § punkt miljöbalken samt 3 kap. 6 § och 4 kap. miljöbalken.

Kommunfullmäktige antog vid sammanträde, kommunfullmäktige 2015-12-16, § 221 taxan för beslut enligt MB att ta ut avgift 8 400 kronor för prövning av ansökan om strandskyddsdispens.

Beslutsunderlag

Situationsplan för muddring

Flygfoto med markering vad som skall tas bort enligt föreläggandet

Flygfoto 2005

Flygfoto2008

Ärendet

Ansökan om strandskyddsdispens för muddring och föreläggande om att ta bort olovlig sandstrand.

Bakgrund

Vid inspektion på fastigheten 2016-08-30 så uppmärksammades det att det har anlagts en sandstrand på fastigheten. Sandstranden har anlagts vid ett vassområde och det har fyllts på sand. Vid granskning av flygfoto så ser man sandstranden först på flygfoto från 2008 och den är ej synlig på flygfoto från 2005.

Tillämpliga bestämmelser

Fastigheten är belägen inom strandskyddat område. Det innebär förbud mot att uppföra nya byggnader, anläggningar eller anordningar och att byggnation endast får ske om det finns särskilda skäl till undantag från bestämmelserna i 7 kap. 15 § miljöbalken. Inom strandskyddsområde får heller inte åtgärder vidtas som väsentligt förändrar livsvillkoren för djur- eller växtarter eller byggnader ändras så att de avhåller allmänheten från att vistas i ett område där den annars skulle ha fått färdas fritt, enligt samma paragraf.

Syftet med strandskyddet är att långsiktigt trygga förutsättningarna för allemansrättslig tillgång till strandområden och att bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet på land och i vatten (7 kap. 13 § miljöbalken). Att skyddet av stränderna, tryggheten av förutsättningarna för allmänhetens friluftsliv och bevarandet av goda livsvillkor för växter och djur är en nationell angelägenhet framgår av propositionen Svenska miljömål (prop. 2001/01:130 s. 117 och prop. 2009/10 s. 155).

Kommunen har dock rätt att bevilja dispens från strandskyddsbestämmelserna enligt 7 kap. 18 b § miljöbalken, om åtgärden inte bedöms motverka strandskyddets syften samt uppfyller något av villkoren för särskilt skäl i 7 kap.

18 c § miljöbalken.

Enligt 7 kap. 26 § miljöbalken får dispens från förbud eller föreskrifter i detta kapitel endast ges om det är förenligt med förbudets eller föreskriftens syfte.

Kust och skärgårdsområdet i Stockholms län, d.v.s. hela Värmdö kommun, omfattas av de särskilda hushållningsbestämmelserna i 4 kap. miljöbalken. Detta område är med hänsyn till de natur- och kulturvärden som finns i området i sin helhet av riksintresse. Exploateringsföretag och andra ingrepp i miljön får komma till stånd endast om de kan ske på ett sådant sätt som inte påtagligt skadar områdets natur- och kulturvärden. Vidare ska turismens och friluftslivets, främst det rörliga friluftslivets intressen beaktas vid bedömningen av tillåtligheten av exploateringsföretag och andra ingrepp i miljön i området.

Bygg- och miljöavdelningens bedömning

Platsen för den sökta muddringen är ett område mellan två bryggor. Det är grunt område med stora inslag av blåstång. [REDACTED] uppger att skäl till muddringen är att han vill kunna åka båt och simma mellan sina bryggor.

Avdelningen bedömer att den sökta åtgärden inte kan medges då den strider mot strandskyddets syfte. Den sökta muddringens påverkan på växt- och djurliv bedöms väsentligt förändra dess livsvillkor. Vid muddring görs en kalavverkning av bottenfloran som påverkar fiskar och andra organismer som nyttjar växtligheten som lek och uppväxt område. Grunda bottnar med växtlighet som i likhet med förhållandena platsen erbjuder generellt goda uppväxtmiljöer för fisk. Där för är det av vikt att de bevaras så långt som möjligt.

Då fastigheten Skälsmara 1:55 går att nå via land- och vägförbindelse bedöms den enskildes behov av att muddra mellan två bryggor vara liten varför avdelningen bedömer att det inte föreligger särskilda skäl enligt 7 kap. 18 c § miljöbalken att medge dispens för muddringen

Vid en intresseavvägning mellan det enskilda och det allmänna intresset enligt 7 kap. 25 § miljöbalken bedöms det allmänna intresset som strandskyddet avser att bevara väga tyngre än den enskildes intresse av muddra.

Avdelningen föreslår bygg-, miljö- och hälsoskyddsnämnden att inte medge dispens från strandskyddsbestämmelserna i 7 kap. 15 § miljöbalken.

Tillsynsmyndighet ska anmäla misstanke om överträdelse av regler i miljöbalken eller i föreskrifter som meddelats med stöd av miljöbalken till polis- eller åklagarmyndigheten om det finns misstanke om brott enligt 26 kap. 2 § miljöbalken. Anmälan till polisen gjordes 2016-11-22.

Bygg-, miljö- och hälsoskyddsnämnden har ingen uppfattning om sökanden/markägaren i aktuellt ärende har något ansvar för åtgärden utan detta ankommer på andra myndigheter att utreda och avgöra. Nämnden har endast skyldighet att anmäla åtgärden vid misstanke om brott mot reglerna i miljöbalken.

Föreläggande

Enligt 26 kap. 9 § miljöbalken har tillsynsmyndigheter rätt att förelägga [REDACTED] om rättelse. Föreläggandet får enligt 14 § samma lag och kapitel förenas med vite.

Avdelningen finner därför att [REDACTED] [REDACTED] med stöd av 26 kap. 9 och 14 §§ miljöbalken ska föreläggas att vid ett vite om 10 000 kronor ta bort det olovligt utförda som avses i beslutspunkt 2 senast 4 månader efter det att detta beslutet vunnit laga kraft.

Kommunicering

Avdelningen har 2016-09-02 upplyst sökande om att strandskyddsdispens sannolikt inte kan beviljas för muddring. [REDACTED] har 2016-09-27 inkommit med kompletterande uppgifter i skrivelse daterad 2016-09-14. Sökanden vill att bygg-, miljö- och hälsoskyddsnämnden ska pröva ärendet i befintligt skick.

Förslag till beslut har kommunicerats med [REDACTED] har inkommit med ett yttrande 2017-01-04, se bilaga.

De synpunkter som [REDACTED] har anfört föranleder ingen ny bedömning från kontorets sida.

Underlag för bedömning

Ansökan har inkommit 2016-05-30.

Fastighetens tomtareal är 6 969 kvm landareal och 14 450 kvm vattenareal.

Fastigheten är bebyggd med huvudbyggnad och komplementbyggnader samt två bryggor.

För fastigheten gäller 100 meter strandskydd och därför förbud att uppföra ny byggnad, mm, enligt 7 kap. 15 § miljöbalken.

Uppväxtområde för abborre, gädda och gös och grund skyddad gyttjebotten.

Fastigheten är belägen inom område med riksintresse för friluftsliv enligt 3 kap. 6 § miljöbalken.

Inspektion på fastigheten har företagits 2016-08-30.

Skrivelse daterad 2016-05-30 har bifogats ansökan.

Information och upplysningar

Tillsynsmyndighet ska anmäla misstanke om överträdelser av regler i miljöbalken eller i föreskrifter som meddelats med stöd av miljöbalken till polis- eller åklagarmyndigheten om det finns misstanke om brott enligt 26 kap. 2 § miljöbalken.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas till Länsstyrelsen i Stockholms län, se bilaga.

BYGG- OCH MILJÖAVDELNINGEN

BYGG- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Jelinka Hall
Avdelningschef

Lena Håkansson
Bygglovhandläggare/Miljöinspektör

Bilagor:

Skrivelse 2016-09-27

Skrivelse 2017-01-04

Hur man överklagar

Information om hur du överklagar bygg-, miljö- och hälsoskyddsmyndens beslut

Detta beslut kan överklagas till Länsstyrelsen i Stockholms län.

Tid för överklagande

Bygg-, miljö- och hälsoskyddsmynden måste ha fått din skriftliga överklagan inom tre veckor från den dag du fick del av beslutet, annars kan ditt överklagande inte tas upp för prövning.

Om du tagit del av beslutet genom kungörelse i post- och inrikes tidningar ska ditt överklagande ha inkommit till bygg-, miljö- och hälsoskyddsmynden senast 4 veckor efter att det har kungjorts.

Hur du utformar sitt överklagande mm

I skrivelsen med överklagandet ska du;

- Tala om vilket beslut du överklagar, uppge beslutsnummer/paragraf i protokollet och diarienummer
- Ange varför du anser att beslutet är felaktigt
- Redogöra för hur du vill att beslutet ska ändras

Du kan givetvis anlita ombud som sköter överklagandet åt dig, glöm då inte att du måste bifoga en fullmakt.

Övriga handlingar

Om du har handlingar eller annat som du anser stöder din ståndpunkt i ärendet så bör du bifoga dessa.

Underteckna överklagandet

Din skrivelse med överklagandet ska undertecknas och namnteckningen förtydligas. Uppge även dina kontaktuppgifter och postadress.

Var ska överklagandet lämnas/skickas?

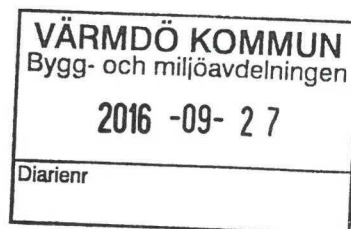
Din skrivelse med överklagandet ska inlämnas/skickas till bygg-, miljö- och hälsoskyddsmynden i Värmdö kommun, se adress nedan.

Länsstyrelsen i Stockholms län
via Värmdö kommun
Bygg-, miljö- och hälsoskyddsmynden
134 81 GUSTAVSBERG

Markerat område,
där sand skall tas
bort samt eventuellt
täckande markduk

Värmdö kommun
Bygg-och Miljöavdelningen
134 81 Gustafsberg

Stockholm 2016-09-14

Ang. Dnr STR.2016.3666, Skälsmara 1:55- Strandskyddsdispens

Jag har mottagit kommunens preliminära bedömning av min ansökan om dispens för muddring.

Till skillnad från kommunen så gör jag en helt annan bedömning av saken och vidhåller min ansökan

Fastigheten är belägen vid Eknäsviken på Ingarö och gränsar i öster till kanalen in till Säbyviken. Innanför kanalen finns flera sk. marinor innefattande både små och stora båtar, både motor- och segelbåtar. Segelbåtarna är ibland mycket stora och en del av motorbåtarna är inte bara stora utan kör dessutom fort, för fort i förhållande till den hastighetsbegränsning som råder i både kanalen och i Eknäsviken. De stora segelbåtarna har kölar som sticker flera meter och tar sig vanligen fram, när de inte går på grund, ytterst försiktigt. Båttrafiken är mycket hög under säsong. Eftersom vattnet i kanalen konstant rör sig av och an mellan Eknäsviken och Säbyviken så rör sig även botten i kanalen, som består av lera och stenar, både av trafikskäl men även till följd av det strömmande vattnet.

På grund av trafik och strömmar i kanalen så förändras kanalens botten. Lermassor och stenar mm flyttas, grundar upp kanalen och förändrar helt naturligt bottenstrukturen. Eftersom förändringen av kanalens botten förorsakar begränsningar i framkomligheten så äger med regelbundenhet, kanske vartannat år, muddring rum i kanalen. Vem eller vilka, som avtalar om muddring och huruvida muddringen sker efter godkännande av kommunen, undandrar sig min bedömning men en icke alltför djärv gissning är att det troligen rör sig om en eller flera av marinorna, som tagit initiativet.

På vilket sätt påverkar nu allt detta min sak?

Jo, helt enkelt på det sättet, att de muddermassor som inte mudderverket plockar upp och tar om hand i kanalen driver in på mitt vatten och lägger sig som ett allt högre lager mellan ■■■■■ bryggor, vars platser återfinns på den tidigare ingivna kartan. Eftersom muddermassorna med åren har medfört att vattnet mellan bryggorna, avstånd ca 80 meter, har blivit allt grundare så har det blivit allt svårare att vistas i vattnet samt, än besvärligare att ta sig fram med båt mellan ■■■■■ bryggor.

Min ansökan om muddringstillstånd handlar om att i någon mån försöka att återställa det vatten, min sjöbotten efter det att muddermassor från kanalen drivit in mot min strand.

Muddringstillståndet handlar uteslutande om detta, återställning av tidigare förhållande.

Därtill vill jag tillägga ett par saker.

Det första är att kommunen, helt riktigt värnar om djur – och växtliv, som kommunen påstår påverkas negativt om jag tillåts muddra. Kommunens inställning måste starkt ifrågasättas med hänsyn till vad kanalmuddringen genom åren indirekt har förorsakat på mitt vattenområde. Någon förändring av djur- och växtliv har inte kunnat skönjas under alla de år, som jag innehaft fastigheten bortsett från det faktum att vattnet närmast, ca 10 meter från strandkanten, har blivit påtagligt grundare.

Därutöver vill jag tillägga att strandskyddet som sådant helt uppenbart saknar betydelse ur andra synpunkter än synpunkterna om djur- och växtliv. Stranden och vattnet strax utanför stranden har tagits i anspråk på ett sådant sätt att skyddet saknar betydelse för strandskyddets egentliga syften.

Jag får därutöver hänvisa till vad som sägs i MB om intresseprövning. Ett beslut att inte bevilja mig dispens för att återställa mitt vattenområde skulle vara oproportionellt negativt mot mig. Tillbörlig hänsyn skall enligt lag även tas det enskildas intressen och en skyddsbestämmelse, ett skyddsbeslut, får inte gå längre än att det skall finnas en rimlig balans mellan vad det allmänna vinner och den enskilde förlorar. Vid avvägningen mellan de allmänna och de enskilda intressena skall den s.k. proportionalitetsprincipen tillämpas (prop. 1997/1998:45 del 1 s 321).

Slutligen vill jag säga att kommunens sätt att handlägga ärendet förvånar mig. Det vore rimligare om kommunen redan från början i detta ärende hade gjort klart för mig vad det kostar att få ärendet prövat alternativt återtaget; i all synnerhet som jag bibragtes uppfattningen vid kommunens besök på plats att mitt ärende aldrig någonsin skulle kunna beviljas dispens. Även om detta i och för sig är felaktigt, enligt min mening, så hade det varit rimligt att erhålla besked om båda sakerna innan jag begärde tillstånd att få muddra.

Med vänlig hälsning

Värmdö kommun
Bygg-och Miljöavdelningen
134 81 Gustafsberg

Stockholm 2017-01-04

Ang. Dnr STR.2016.3666, Skälsmara 1:55- Strandskyddsdispens

Nu fråga om kommunikering av förslag till beslut

Given möjlighet att yttra mig i ärendet får jag härmed anföra följande.

Min bedömning av saken är densamma som den jag redovisade i min inlägga 2016-09-14 avseende muddringstillstånd. Bygg-och Miljöavdelningens, BoM, påstående om sandstrand är nytt men uppenbarligen något som jag har rätt att yttra mig om.

BoMs inlägga 2016-12-12 är ostrukturerad och därmed inte lätt att förstå eller följa. Det är oklart för mig vilka eller vilka grunder, som kommunen åberopar gällande å ena sidan min ansökan om muddring samt, å andra sidan, på vilket sätt och vilken/vilka grunder kommunen hänvisar till när det gäller den påstådda, illegala, polisanmälda sandstranden.

Jag gör härmed ett försök att ändå bemöta vad BoM anfört 2016-12-12.

Yrkande

Kommunen skall bifalla min begäran om muddring samt meddela dispens från strandskyddet i enlighet med MB 7kap 18, 25§§ MB.

Kommunen skall bortse från Bygg-och Miljöavdelningens påstående om sandstranden samt återta vitesföreläggandet resp. polisanmälan i denna sak.

Kommunen skall inte kräva att jag skall betala någon avgift i muddringsärendet.

Grunder

Muddring

Jag vidhåller vad jag anför i min inläga av 2016-09-14. Därutöver vill jag tillägga följande.

Genom åren har jag ansträngt mig för att göra rätt för mig som [REDACTED] på Värmdö. Varken jag eller någon annan skall behöva bemötas på det sätt som jag blivit bemött av kommunens handläggare. Vitesföreläggande och polisanmälan är ju inte precis vad en rättskaffens kommuninvånare skall behöva möta istället för dialog.

Muddringen invid kanalen till Säbyviken, som gränsar till min fastighet, är enbart en önskan från min sida, att i någon mån återställa djupet mellan [REDACTED] båda bryggor till det djup som tidigare rådde. De muddermassor i form av lera och sten, som drivit in på mitt vatten har förorsakat problem för mig, att färdas mellan [REDACTED] bryggor alternativt att simma mellan dessa. Problemet har åstadkommit av den eller de som muddrat med regelbundenhet i kanalen mellan Säbyviken och Eknäsviken.

Jag påstår att dessa muddringar har skett med tillstånd av kommunen eller i vart fall med kommunens goda minne. Om inte annat så borde kommunen under loppet av de år som muddring har pågått skaffat sig kunskap om dessa. Förnekar kommunen all kännedom om muddringen, så är det väl ändå rimligt att kommunen, vilket numera synes vara regel, vänder sig till polisen med en anmälan om miljöbrott?!

Det bakomliggande skälet till muddringsbehovet i kanalen är givetvis, att kanalen regelbundet slammar igen och återkommande måste muddras för att båttrafiken mellan marinorna i Säbyviken och Eknäsviken skall kunna ske utan missöden.

Den av mig åstundade muddringen kommer att ske på ett mycket begränsat område och ett dito begränsat djup. Se tidigare ingiven karta. Muddermassorna har jag föreslagit, att jag själv skall ta hand om men om kommunen finner detta tveksamt, är jag givetvis beredd att ompröva den delen. I den mån muddringen kan komma att leda till problem för bottenlevande växter och djur, som kommunen påstår, måste detta starkt ifrågasättas. Med hänsyn till den ytterst begränsade yta, som skall muddras kommer för det första en begränsad del av växter och djur överhuvudtaget att störas.

Min erfarenhet, mot bakgrund av de muddringar som skett i kanalen med följd, att muddermassor välld in på mitt vatten, är att både blåstång, annan växtlighet samt fiskebeståndet bestående av abborre och gädda (gös har vi aldrig haft) efter en kort tid återgår till vad det var före muddringen. Kommunen uttrycker sig med sådan tvärsäkerhet i dessa frågor men lämnar samtidigt åtskilligt tvivel avseende bärkraften i sina ställningstaganden.

Hur man nu än ser på mitt problem med djupet mellan bryggorna kommer konsekvensen av ett negativt besked från kommunen även leda till att kommunens invånare behandlas olika av kommunen. BoM gör t.ex. en sak av, att jag som fritidsboende inte har samma behov av det djup mellan bryggorna som jag eftersträvar och som jag tidigare hade för ca

5 år sedan jämfört med det förhållandet, att jag vore fastboende på fastigheten och/eller var beroende av djupet för min utkomst. Jag är beroende av lite större djup mellan [REDACTED] bryggor för att kunna simma där och ro min båt där utan att fastna eller skrapa mig. Jag vill påpeka, att jag i princip är permanent boende på Eknäs under minst 6 månader om året och därutöver varje helg. Vidare förtjänar det att påpekas, att om inte samtliga, så i vart fall en stor majoritet av dem som innehar sina båtar vid en brygga i Säbyviken är, liksom jag, fritidsboende.

Slutligen. Bestämmelserna i 7kap 25§ MB anger att det vid en prövning av frågor om skydd av områden ska ske en intresseavvägning där hänsyn ska tas även till enskilda intressen. Denna bestämmelse är ett uttryck för den sk. proportionalitetsprincipen och innebär att ett beslut i det allmännas intresse aldrig får gå längre än vad som krävs för att syftet med beslutet skall tillgodoses.

Jag påstår att ett beslut av kommunen att inte medge dispens för muddring skulle i högsta grad vara i strid med denna sk. proportionalitetsprincip.

Sandstrand

Påståendet att det finns en olovlig sandstrand på fastigheten är häpnadsväckande och gripet ur luften. Att BoMs handläggare utan att kommunicera med mig dessutom vitesförelägger mig samt anmäler mig till polisen är minst sagt upprörande. Enligt min mening är kommunens handläggare och dess politiker till för kommunens invånare. En dialog vore helt enkelt mer passande och i linje med kommunens uppdrag. Därtill kan med fog hävdas, att polisens arbetsbörda avseende grov eller i vart fall annan brottslighet är tillräckligt stor ändå.

[REDACTED] köpte fastigheten 1940. Redan på den tiden fanns det tre bryggor, de två befintliga samt ytterligare en, norr om vår stora brygga. [REDACTED] beställde sand för att ge sina 4 barn en liten strand att vistas på och att bada/solbada vid. Detta skedde på 1950-talet. I princip samma strand då som nu och på samma plats. Fastighetens storlek, land och vatten, är oförändrad sedan dess.

Med jämna mellanrum växte och växer stranden igen, dels eftersom vassväxtligheten är ihärdig dels eftersom stranden användes mer sporadiskt allt efter som åren går. Min hustru och jag tog över sommarstället i början av 1980-talet. Även vi har barn och även vi ville ha en liten strand. Numera är det snarast våra barnbarn, som har ett intresse av strandremsan och som under sina sommarlov bor hos oss och badar i viken.

Sandhögen och den lilla sandstranden som kommunen anmärker på har följaktligen legat på samma plats i minst 60 år och, vill jag påpeka, utan att någon filt, presenning eller annat heltäckande underlag, typ duk finns. Kommunens påstående, att sandstranden/sandhögen utgör ett brott mot miljöbalken bestrider jag å det bestämdaste. Framförallt eftersom den, liksom sjöboden, liksom bryggorna, alla byggdes/anlades långt innan miljöbalken trädde i kraft.

En logisk konsekvens av kommunens sätt att resonera vore att även förelägga mig och min hustru att riva vår sjöbod och kanske även att avlägsna våra bryggor. Hur absurt detta än förefaller vore det faktiskt en logisk konsekvens av kommunens ansvariga handläggares sätt att resonera.

Att lägga en sandhög i strandkanten utgjorde inget brott på den tiden det skedde. Och jag bestrider å det bestämdaste att det är det idag, även om sandhögen skulle ha hållts ut i år. Ett eventuellt brott är mao. sedan länge preskriberat. Därutöver vill jag på nytt hävda att fastigheten, i vart fall i denna del av tomten, dvs invid sjöboden och mellan bryggorna är privatiserad och ianspråktagen alldeles oavsett sanden. Allmänhetens intresse, om sådant finnes, att ta sig ned till området kring stranden/bryggorna/sjöboden och mindre än 100 meter från boningshuset skulle stå i strid med reglerna om hemfridsbrott.

Av naturliga skäl har allmänheten inte heller någonsin känt sig lockad att eventuellt utöva en påstådd allemansrätt på [REDACTED]. Bostadshuset, sjöboden och bryggorna ligger helt enkelt för nära strandremsan; området är privatiserat och ianspråktaget sedan lång tid. Därtill finns en skyldighet för kommunen att ta hänsyn till den enskildes intresse i förhållande till allmänhetens. I detta fall skulle ett föreläggande om att avlägsna sanden för att bereda väg för eller inte hindra allmänheten tillträde vara helt oproportionerligt till nackdel för individens, mitt, intresse. Se ovan vad jag anför ang. innebörden av 7kap. 25§ MB.

Därutöver vill jag tillägga följande.

Det finns gott om privata stränder i området, invid och gränsande till Eknäs- och Säbyviken. Om kommunen mot förmodan inte känner till detta bör kommunen skaffa sig visshet. Jag är i och för sig inte alls intresserad av att anmäla någon för miljöbrott men likhet inför lagen är något jag däremot ofta strider för i andra sammanhang. Det framstår mao. som absurt att vitesförelägga mig och anmäla mig till polisen innan kommunen skaffat sig visshet om förhållandena inom det geografiska området Eknäs- Säbyviken.

Avgift

Kommunens rätt att kräva avgiftsbetalning bestrids.

Skälen är följande.

I maj 2016 ansökte jag om tillstånd att få muddra utanför min strandlinje och i mitt vatten.

Kommunen svarade mig, att jag var hänvisad att inge en karta över området med noga anvisningar om vilket område som skulle muddras. Inget nämndes om någon avgift. Jag efterkom kommunens begäran.

Därefter svarade kommunen mig, att jag skulle ange på vilket sätt och var jag skulle omhänderta muddermassorna. Jag svarade kommunen, att jag avsåg att lägga

muddermassorna på [REDACTED] i terrängen mellan mitt bostadshus och strandlinjen, ett område om ca 50 x 50 meter.

Kommunen återkom med en begäran om att jag på en karta noga skulle visa var på fastigheten muddermassorna skulle läggas. Fortfarande inget om någon avgift. Åter gjorde jag som kommunen begärde.

En tid därefter dök kommunens handläggare upp, helt oanmälda, på min fastighet för att inspektera. Redan innan vi nått strandlinjen för att besiktiga det igenslammade vattenområdet förklarade kommunens representant, att jag inte kunde räkna med något muddringstillstånd. Vidare förklarade representanten att kommunen skulle avkräva mig en avgift om 4.200 kr även om min ansökan skulle återtas. Skulle jag å andra sidan fortsätta ansökningsförfarandet skulle avgiften bli den dubbla, eller 8.400 kr. Det var alltså första gången avgiftskravet överhuvudtaget nämndes.

Det är möjligt, att kommunfullmäktige tidigare har antagit ett beslut om att ta ut en avgift för prövning av strandskyddsärenden. Det beslutet ifrågasätter jag lagligheten av, särskilt som det inte informerats om till fastighetsägarna i kommunen. Även om så påstås ha skett ifrågasätts ändå lagligheten dels eftersom det står i uppenbar strid med Århuskonventionen, ett regelverk som antagits på EU- nivå 2005 och således även av Sverige. En lag som bl.a. tillvaratar/ skall tillvarata individens rätt att besvara sig över offentliga beslut i miljöärenden. Självklart tar Sveriges offentliga förvaltning, dess tillsynsorgan över plan- och bygglagstiftning, inte ut en avgift av en individ som besvarar sig mot ett beslut eller en byggnadsplan.

För det andra ifrågasätter jag om kommunen har rätt att ta ut avgift, som i detta fall, oavsett om ärendet fullföljs eller ej av individen.

Och slutligen, för det tredje, i just detta fall, där information om avgiftssättningen bekantgjordes för mig alltför sent för att kunna göras gällande, nämligen efter det att jag ansökt om tillstånd att få muddra och efter det att jag vid två skilda tillfällen uppmanats att inge kartor över var muddringen skulle äga rum samt var eller på vilket sätt muddermassorna skulle omhändertas.

Särskilt uppseendeväckande var ju därtill att kommunens handläggare i samma andetag som jag fick veta om avgiftssättningen, fick veta att jag inte skulle komma att erhålla dispens i mudderärendet. Därmed finns ju även ett inslag av stor orimlighet, som kommunen under alla förhållanden skall ta hänsyn till genom att avstå ifrån att utkräva en avgift av mig.

Med vänlig hälsning

[REDACTED]

